

зупинення перебігу строків. У зв'язку з цим, питання удосконалення процедури проведення конкурсу в умовах карантину потребують подальших досліджень.

### ***Список використаної літератури:***

1. Про внесення змін до деяких законів України щодо відновлення проведення конкурсів на зайняття посад державної служби та інших питань державної служби: Закон України від 23.02.2021 р. № 1285-IX. Дата оновлення: 23.02.2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1285-20> (дата звернення 30.04.2021).
2. Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2020 рік»: Закон України від 13.04.2020 р. № 553-IX. Дата оновлення: 06.03.2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/553-20/ed20210306> (дата звернення 30.04.2021).
3. Про затвердження Порядку проведення конкурсу на зайняття посад державної служби: постанова Кабінету Міністрів України від 25.03.2016 р. № 246. Дата оновлення: 25.03.2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/246-2016-%D0%BF> (дата звернення 30.04.2021).
4. Про державну службу: Закон України від 10.12.2015 р. № 889-VIII. Дата оновлення: 06.03.2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19> (дата звернення 30.04.2021).

**Ключові слова:** державна служба, карантин, конкурс, оцінювання, процедура проведення конкурсу, COVID-19.

**Ключевые слова:** государственная служба, карантин, конкурс, оценивание, процедура проведения конкурса, COVID-19.

**Key words:** state service, quarantine, competition, evaluation, competition procedure, COVID-19.

### ***ЛАТКОВСЬКИЙ ПАВЛО ПАВЛОВИЧ***

*Національний університет «Одеська юридична академія»,  
доцент кафедри конституційного, адміністративного та фінансового права  
Чернівецького юридичного інституту, кандидат юридичних наук, доцент*

## **ЦИФРОВІЗАЦІЯ ТА ЕЛЕКТРОННЕ УРЯДУВАННЯ – КЛЮЧ ДО РЕФОРМ В УКРАЇНІ**

Цифровізація передбачає використання комп'ютерної мережевої інфраструктури, особливо Інтернету, для перенесення фізичних навантажень та вмісту на цифрові платформи для онлайн-взаємодії. Ряд організаційних переваг для цифровізації обговорюється в науковій літературі про інформаційні системи. Дослідниками зазначається, що оцифрування може зробити процеси більш пристосованими та податливими до контексту використання, тим самим роблячи їх більш

гнучкими для застосування. Щодо документів, оцифрування пропонує можливість великого зберігання, багаторазового копіювання та швидкої передачі електронних документів із меншою вартістю та вищою швидкістю у порівнянні з фізичним аналогом. Більше того, цифровізація сприяє модернізації та участі в онлайн-послугах, покращує людські здібності з легкістю здійснювати пошук, аналізувати, виправляти та вдосконалювати електронні документи. Інші переваги включають можливість обміну інформацією та відстеження інформації в Інтернеті.

Щодо електронного уряду, цифровізація передбачає перетворення традиційних, бюрократичних та паперових процесів на цифрові платформи. У цьому контексті цифровізація розглядається як вдосконалена форма інновацій електронного урядування, яка переробляє фізичні процеси для підвищення ефективності та результативності. Разом із тим, цифровізація сприяє просуванню демократії, прозорості, підзвітності та свободи.

Сьогодні впевнено можна сказати, що електронне урядування є ключем до реформ в Україні, бо в жодній сфері неможливо досягти високих темпів перетворень без впровадження цифрових технологій.

Однією з форм модернізації державного сектору є спрощення процесів шляхом стандартизації діяльності для підвищення ефективності та скорочення часу реагування. Водночас цифровізація призводить до економії коштів у державному управлінні. Враховуючи свої переваги, цифровізація представляє можливості для урядів вирішувати проблеми бюрократії та неефективності традиційних процесів у державному секторі. Загалом, цифровізація допомагає впорядкувати дорогі та неефективні вертикальні та горизонтальні процеси.

Незважаючи на переваги цифровізації, її розгортання у державному секторі може бути проблемою. Як правило, це може бути перешкодою для цифрових інновацій. Традиційний державний сектор характеризується ієрархічними та різнорідними структурами, а також бюрократією та паперовими процесами, які спричиняють неефективність та затримки. Парадоксально, але бюрократія у державному секторі мала на меті сприяти ефективності, рівності та демократії. Тим не менше, це все частіше стає джерелом затримок, неефективності та надмірних паперів.

Інші проблеми, що виникають внаслідок структуризації державного сектору, включають опір інноваціям. Функціональна ізоляція, а також відсутність інтеграції та обміну інформацією між департаментами та комітетами також створюють проблеми для цифровізації. Опір державних службовців через страх втратити роботу також стримує цифровізацію в державному секторі. Незважаючи на свою корисність, оцифрування документів та діяльність у державному секторі пов'язана з проблемами, оскільки іноді не вдається врахувати відмінності між агенціями щодо доступу до технологій та пов'язаних із ними ресурсів. У ситуаціях, коли деякі комітети є більш прогресивними, ніж інші, формалізація та стандартизація цифрових процесів у горизонтальній та вертикальній ієрархіях урядів може бути проблематичною [1]. Цей виклик особливо яскраво виражений у країнах, що розвиваються, де через цифрові розбіжності агенції не мають рівного доступу до технологій.

Курс на діджиталізацію, за яким рухається Україна, показав свої перші результати. Так, у 2020 році Україна зайняла 69-е місце у рейтингу країн із найбільш розвиненим електронним урядуванням, що на 13 позицій вище, ніж у 2018. Рейтинг був створений на основі дослідження Організації Об'єднаних Націй «E-Government Survey 2020». Дослідження узагальнює показники держав щодо розвитку електронного урядування за період з 2018 до 2020 року та показує стійку глобальну тенденцію до підвищення рівня розвитку електронного урядування. Дослідження поділяє держави на 4 групи: із низьким, середнім, високим та дуже високим рівнями розвитку електронного уряду. Україна належить до групи країн із високим рівнем розвитку, її результати найбільш наближені до показників Вірменії та Азербайджану.

Традиційно, у рейтингу лідирують Данія, Південна Корея, Естонія, Фінляндія та Австралія. Найгірші результати на 2020 рік показали Судан, Еритрея та Центральнаафриканська Республіка.

Україна активно впроваджує у життя ідею «держава у смартфоні». Зокрема, із цією метою у вересні 2019 року було створене Міністерство цифрової трансформації. Одним із основних здобутків Кабінету Міністрів України та Міністерства цифрової трансформації є створення застосунку «Дія» (Держава і Я), що надає низку адміністративних послуг онлайн.

Електронне урядування – форма організації державного управління, яка сприяє підвищенню ефективності, відкритості та прозорості діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування з використанням інформаційно-телекомунікаційних технологій для формування нового типу держави, орієнтованої на задоволення потреб громадян [2]. Тож, поняття «електронне урядування» охоплює собою значну кількість питань (наприклад, адміністративні послуги, електронна освіта, електронна демократія, публічні реєстри), тому у цій сфері є безліч ініціатив, які очікують на свою реалізацію.

Таким чином, в умовах трансформаційної перебудови економік країн світу до викликів інформаційно-мережевої економіки усі сфери державної влади потребують кардинальних змін з огляду на їх місію в розвитку держави та підвищенні їх конкурентоспроможності.

Тому, вважаємо за доцільне, сформувати основні шляхи, спрямовані на посилення розвитку електронного урядування в Україні, а саме: здійснити аналіз потреб громадян, бізнесу та влади на середньострокову та довгострокову перспективи; підвищити ефективність роботи органів влади і досягти якісно нового рівня управління державою, що базується на принципах результативності, ефективності, прозорості, відкритості, доступності, довіри та підзвітності; необхідно, щоб збільшення частки електронного урядування у державному управлінні було підкріплене належним доступом усього населення України до мережі Інтернет.

### **Список використаної літератури:**

1. Falk, S., Römmele, A. & Silverman, M. (2017). The Promise of Digital Government. In Falk, S., Römmele, A. & Silverman, M. (Eds.). Digital Government: Leveraging Innovation to Improve Public Sector Performance and Outcomes for Citizens (3-24). Cham: Springer
2. Концепція розвитку електронного урядування в Україні. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 20 вересня 2017 р. № 649-р. Режим доступу – <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/649-2017-%D1%80#Text>.

**Ключові слова:** цифровізація, електронне урядування, діджиталізація, Інтернет.

**Ключевые слова:** цифровизация, электронное управление, диджитализация, Интернет.

**Key words:** digitization, e-government, digitalization, Internet.

### **КОРНУТА ЛЮДМИЛА МИХАЙЛІВНА**

*Національний університет «Одеська юридична академія»,  
доцент кафедри адміністративного і фінансового права,  
кандидат юридичних наук, доцент*

## **ДОСВІД ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ПУБЛІЧНИХ СЛУЖБОВЦІВ СПОЛУЧЕНИХ ШТАТІВ АМЕРИКИ**

В сучасних умовах кардинального реформування системи публічного управління в Україні, вимога професійного розвитку та професійної компетентності публічних службовців є особливо актуальною. На сьогодні проблема недостатності професіоналізму публічних службовців є офіційно визнаною в Україні та привертає увагу теоретиків, управлінців та практиків. Окрім того важливим є уніфікація професійної підготовки та визначення компетентності публічних службовців в Україні та на міжнародній арені, оскільки активний розвиток міжнародних відносин та постійний обмін практичним досвідом диктує вимогу універсальності в управлінських процесах. Варто зазначити, що розширення та поглиблення контактів міжнародного рівня, глобальних потоків інформації і соціального досвіду не може здійснюватися без постійної й неперервної освіти [1, с. 9]. А це означає, що державний службовець, як загалом і кожен фахівець у сфері публічного управління із вищою освітою чи професійною підготовкою, мають постійно працювати над собою, періодично підвищувати рівень своєї професійної компетентності. Це зумовлює необхідність створення єдиної системи неперервної професійної підготовки кадрів для органів публічного управління. У світлі розвитку даного питання важливим є вивчення та запровадження зарубіжного досвіду, зокрема досвіду Сполучених Штатів Америки.

Варто констатувати, що професійна підготовка публічних службовців в Сполучених Штатах Америки функціонує по відкритій системі.